

ПОЧЕТНО ОТЛИЧИЕ

ЙОРДАН ВРЪБЧЕВ – „ПЪРВАТА ИСКРА“

ИМА ЕДИН СПОМЕН, КОЙТО И ДО ДНЕС ОТКАЗВА ДА МЕ НАПУСНЕ. ЯСНО ВИЖДАХ КРИСТАЛНОТО СИНЬО НЕБЕ, КОЕТО ОБЛАЦИТЕ ДАРЯВАХА С БЕЗКРАЙНО РАЗНООБРАЗИЕ ОТ ОБРАЗИ И ФОРМИ. УСЕЩАХ МЕКАТА ТРЕВА ПОД СЕБЕ СИ, КАКТО И НЕЖНОТО ДОКОСВАНЕ НА СЛЪНЧЕВИТЕ ЛЪЧИ И ЛЕКИЯ ПОЛЪХ НА ПРОЛЕТНИЯ ВЯТЪР. НАБЛЮДАВАХ ПРИРОДАТА ОКОЛО СЕБЕ СИ – СТОТИЦИТЕ ЦВЕТА, КОЙТО ИСКРЯХА ОТ ОТРАЗЕНАТА СВЕТЛИНА, ДВИЖЕНИЕТО НА ТАНЦУВАЩИТЕ ЛИСТА НА ДЪРВЕТАТА. ЯСНО СИ СПОМНЯМ И ХОРАТА, ИЗЛЕЗЛИ, ЗА ДА ПОБЯГАТ, В СВОИТЕ ЦВЕТНИ СПОРТНИ ДРЕХИ, ВЕСЕЛИТЕ ПРИЯТЕЛКИ, КОЙТО РАЗХОЖДАХА СВОИТЕ КУЧЕТА, ВЪЗРАСТНИТЕ ХОРА, НАСЯДАЛИ ПО ПЕЙКИТЕ, КОЙТО ОЖИВЕНО РАЗКАЗВАХА СЛУЧКИ ОТ ЖИВОТА СИ. ЧУВАХ ЗВУЧНАТА ПЕСЕН НА НАБЛИЗО ПРИСЕДНАЛАТА ЖЕНА, КОЯТО, С КИТАРА В РЪКА, РАЗКАЗВАШЕ ИСТОРИЯТА НА ЕДНА ПРЕКРАСНА ЛЮБОВ. С УСМИВКА ГЛЕДАХ КЪМ СЪСРЕДОТОЧЕНИЯ АРТИСТ, КОЙТО СЪЗДАВАШЕ ПОРТРЕТ НА ЕДНО МЛАДО СЕМЕЙСТВО.

ОЧИТЕ МИ СЪС СИЛЕН ИНТЕРЕС СЛЕДЯХА ХОРАТА, РАСТЕНИЯТА И ЖИВОТНИТЕ. СЪРЦЕТО МИ ТУПТЕШЕ СИЛНО ОТ ВЪЛНЕНИЕТО, КОЕТО ТАЗИ КАРТИЦА НА КРАСОТА МИ ПРИЧИНЯВАШЕ. СЯКАШ БЯХ ИЗПАДНАЛ В ТРАНС; И НЕ ПОМРЪДВАХ, ЗАЩОТО НЕ ИСКАХ ДА СЛОЖА КРАЙ НА ТОВА МОЕ СЪСТОЯНИЕ. ИЗПИТВАХ ИСТИНСКО ЩАСТИЕ, ЧЕ БЯХ СВИДЕТЕЛ НА ТОВА КАК ОБИКНОВЕНОТО ЕЖЕДНЕВНИЕ СЕ ПРЕВРЪЩАШЕ В ЕДНА ПЪСТРА ПАЛИТРА ОТ ХИЛЯДИ РАЗЛИЧНИ ЦВЕТОВЕ.

НАПОСЛЕДЪК ЗАБЕЛЯЗВАХ, ЧЕ МИСЛИТЕ МИ ВСЕ ПО-ЧЕСТО СЕ ВРЪЩАХА КЪМ ТОЗИ СПОМЕН. ТОЙ ОТКАЗВАШЕ ДА НАПУСНЕ СЪЗНАНИЕТО МИ, ДОКАТО НЕ ГО ИЗЖИВЕЕХ ИЗЦЯЛО ОЩЕ ВЕДНЪЖ, СЯКАШ ТЯЛОТО И УМА МИ СЕ НУЖДАЕХА ЗА МОМЕНТ ДА СЕ ОТДЕЛЯТ ОТ РЕАЛНОСТТА И ДА СЕ ПОТОПЯТ В ДРУГ ДАЛЕЧЕН, ИДЕАЛЕН СВЯТ. СЪС СЪЖАЛЕНИЕ ОСЪЗНАВАХ ОБАЧЕ ЧЕ НЕ МОЖЕХ ДА МУ НАСЛАДЯ КАКТО ПРЕДИ ...

ПОЧЕТНО ОТЛИЧИЕ

ЙОРДАН ВРЪБЧЕВ – „ПЪРВАТА ИСКРА“

БЕШЕ РАНО СУТРИНТА – ВРЕМЕТО, В КОЕТО МИ СЕ НАЛАГАШЕ ДА СЕ СЪБУЖДАМ ЗА РАБОТА. ЧУВАХ ТИХИТЕ ГЛАСОВЕ НА СЕДМИНАТА ДРУГИ МЪЖЕ И ЖЕНИ, С КОИТО ДЕЛЯХ МАЛКАТА СТАЯ, КОЯТО СЕ БЕ ПРЕВЪРНАЛА В МОЕ ЖИЛИЩЕ. ПРЕЗ МЪНИЧКИЯ ПРОЗОРЕЦ НАВЛИЗАШЕ СЛАБА СВЕТИНА, КОЯТО МИ ПОЗВОЛЯВАШЕ ДА РАЗЛИЧА СИЛУЕТИТЕ НА МОИТЕ СЪКВАРТИРАНТИ.

ПРЕМАХНАХ ЗАВИВКАТА ОТ СЕБЕ СИ И СТАНАХ ОТ ЛЕГЛОТО. БЕШЕ МИ ОПРЕДЕЛЕНО ДА ПРЕКАРВАМ НИЩОЖНОТО МИ, ОТДЕЛЕНО ЗА ПОЧИВКА, ВРЕМЕ В ГОРНОТО ОТ 4 ДВУЕТАЖНИ ЛЕГЛА. ЕДНА ОТ ЖЕНИТЕ БЕГЛО МИ СЕ УСМИХНА И МИ НАПРАВИ ЗНАК ДА ПОБЪРЗАМ, ПОНЕЖЕ ПЕТНАДЕСЕТТЕ МИНУТИ, КОИТО ИМАХ ПРЕДИ ДА ТРЪГНА ЗА РАБОТА, ОТМИНАВАХА.

БЪРЗО ВЛЯЗОХ В БАНИЯТА, ИЗЧИСТИХ ЗЪБИТЕ И ЛИЦЕТО СИ, СЛЕД КОЕТО ОТИДОХ ДО МАЛКИЯ ГАРДЕРОБ В КРАЯ НА ПОМЕЩЕНИЕТО И ОБЛЯКОХ УНИФОРМАТА СИ. ТЪКМО КОГАТО БЯХ ПРИКЛЮЧИЛ, ЧУХ ШУМНОТО ОТВАРЯНЕ НА ВРАТАТА, ДОСТАТЪЧНО ГОЛЯМА, ЗА ДА ИЗЛИЗАМЕ ПРЕЗ НЕЯ ПО ДВОЙКИ. ДО МЕН ЗАСТАНА ЕДИН ОТ НАЙ-БЛИЗКИТЕ МИ – ДОКОЛКОТО ОБЩАТА РАБОТА МОЖЕШЕ ДА НАПРАВИ ДВАМА ЧОВЕКА БЛИЗКИ – КОЛЕГИ. НЕ СЕ ПОЗДРАВИХМЕ, ПОНЕЖЕ ПАЗАЧИТЕ НИ СЛЕДЯХА.

ПОЕХМЕ НАДОЛУ ПО СТЬЛБИТЕ. ТАЙНО ГЛЕДАХ КЪМ КАМЕЧНО СЕРИОЗНИТЕ ЛИЦА НА ВСИЧКИ, КОИТО ВЪРВЯХА ПОКРАЙ НАС. СТЬЛБИЩАТА БЯХА ШИРОКИ, ЗА ДА МОЖЕ ДА СЕ ВМЕСТВАТ ЖИВУЩИТЕ В НЯКОЛКО СТАИ И ДА ВЪРВЯТ ЕДНОВРЕМЕЧНО. НИКОЙ НЕ СМЕЕШЕ ДА ОТМЕСТВА ГЛАВА ИЛИ ДА ПОКАЗВА НЯКАКВА ЕМОЦИЯ, НИТО ДА СЕ ЗАБАВЯ ОТ ГРУПАТА ИЛИ ДА СЕ РАЗСЕЙВА. В НАЧАЛОТО И В КРАЯ НА ВСЯКА ГРУПА ОТ ШЕСТНАДЕСЕТ ЧОВЕКА ВЪРВЯХА ПО ДВАМА ПАЗАЧИ, ЦЕЛИТЕ ОБЛЕЧЕНИ В ЧЕРНО – ВИЖДАХА СЕ САМО ОЧИТЕ ИМ. ТЕ ДЪРЖАХА В РЪЦЕТЕ СИ АВТОМАТИ И СЪСРЕДОТОЧЕНО СЛЕДЯХА ХОРАТА, ЗА КОИТО ИМ БЕ НАЛОЖЕНО, ЧЕ ОТГОВАРЯТ.

КОГАТО ИЗЛЯЗОХМЕ ОТ ГРАМАДНИЯ ЖИЛИЩЕН БЛОК, ВЕДНАГА, КАКТО ПРАВИЛАТА НАЛАГАХА, ПОГЛЕДНАХМЕ ВКУПОМ НАДОЛУ. НИКОЙ ОТ НАС НЯМАШЕ ПРАВО ДА ВЪРВИ С ВДИГНАТА ГЛАВА ИЛИ ДА БЪДЕ В ИЗПРАВЕНА ПОЗА, ЧРЕЗ КОЯТО ДА ВДЪХВА САМОУВЕРЕНОСТ. ТРЯБВАШЕ ДА БЪДЕМ МИРНИ И ПИТОМНИ ЗА НАШЕ ДОБРО.

ПОЧЕТНО ОТЛИЧИЕ

ЙОРДАН ВРЪБЧЕВ – „ПЪРВАТА ИСКРА“

ПРЕДСТАВЯХ СИ УЛИЦИТЕ И ВЪРВЯЩИТЕ С ГЛАВА НАДОЛУ ГРАЖДАНИ, НО НЕ МОЖЕХ ДА ГИ ПОГЛЕДНА. ПРЕДСТАВЯХ СИ КАК СЛЪНЦЕТО ОГРЯВАШЕ ЦЕЛИЯ ГРАД И НАЙ-ПОСЛЕ МУ ПРИДАВАШЕ НЯКАКЪВ ЦВЯТ И ЖИВОТ, АЛА ВСИЧКО, КОЕТО ВИЖДАХ, БЯХА СИВИТЕ ТРОТОАРИ. МИСЛЕХ СИ ЗА ЧУРУЛИКАНЕТО НА ВРАБЧЕТАТА, ЗА ВЕСЕЛИЯ СМЯХ НА ХОРАТА, ЗА ГЛАСОВЕТЕ, АЛА ЕДИНСТВЕНО ЧУВАХ СТЬПКИТЕ.

БЪРЗО ДОСТИГНАХМЕ ДО ФАБРИКИТЕ, В КОИТО РАБОТЕШЕ ВСЕКИ ЕДИН ОТ НАС. ВОЙНИЦИТЕ НИ ДАДОХА КОМАНДАТА „ИЗПРАВЕТЕ СЕ!“ И НИЕ ГИ ПОСЛУШАХМЕ. ВИЖДАХ БОЯДИСАНИТЕ В СИВО СТЕНИ, НА КОИТО ПРОЗИРАШЕ СТАРИЯТ СВЕТЛОЗЕЛЕН ЦВЯТ, БЛАГОДАРЕНИЕ НА ГОЛЕМИТЕ ЛАМПИ, ОСВЕТЯВАЩИ ПОМЕЩЕНИЕТО. ВСИЧКИ ПРОЗОРЦИ БЯХА ПОКРИТИ С КАРТОН, ЗА ДА НЕ МОЖЕМ ДА ГЛЕДАМЕ НАВЪН И ДА ГУБИМ ВРЕМЕ, В КОЕТО ДА ИЗПЪЛНЯВАМЕ ЗАДАЧИТЕ СИ ЗА ДЕНЯ. ВСЕКИ СЕ РАЗПРЕДЕЛИ ПО СВОЯТА СИ ЧАСТ И ЗАПОЧНАХМЕ РАБОТА.

РАБОТНИЯТ ДЕН ВИНАГИ ПРОТИЧАШЕ ЕДНООБРАЗНО. РЪЦЕТЕ МИ СЕ БЯХА АДАПТИРАЛИ АВТОМАТИЧНО ДА ИЗВЪРШВАТ КАКВОТО СЕ НАЛАГАШЕ, ТАКА ЧЕ МОЖЕХ ДА ОСВОБОДЯ УМА СИ ПОЧЕ ОТ ТАЗИ ЗАДАЧА. ПРЕДИ НАЧАЛОТО НА НОВИЯ РЕЖИМ, АЗ БЯХ ЕДИН ОТ ОНЕЗИ ХОРА, ЗА КОИТО ИЗКУСТВОТО БЕШЕ ТАКА НУЖНИЯТ ОТДУШНИК ОТ ЕДНООБРАЗНОТО ЕЖЕДНЕВИЕ. А СЕГАШНОТО МИ СЪЩЕСТВУВАНЕ СЕ СЪСТОЕШЕ ЕДИНСТВЕНО ОТ ЕДНООБРАЗНИ УЛИЦИ, ЕДНООБРАЗНИ СГРАДИ, ЕДНООБРАЗНИ ХОРА, ЕДНООБРАЗНИ ДЕ ЙНОСТИ.

МНОГО ЧЕСТО, ДОКАТО РАБОТЕХ, СИ МИСЛЕХ ЗА СЪБИТИЯТА, КОИТО БЯХА ДОВЕЛИ ДО СЕГАШНОТО НИ СЪСТОЯНИЕ. БЕШЕ МРАЧЕН ПРОЛЕТЕН ДЕН, В КОИТО АЗ И МОЯТА КОЛЕЖКА ОПРАВЯХМЕ МАГАЗИНА ЗА ПРЕДСТОЯЩОТО ОТКРИВАНЕ СЛЕД НЯКОЛКО ДНИ. НАРЕЖДАХ КНИГИ ПО ЕТАЖЕРКИТЕ И ЗАЛЕПЯХ ЕТИКЕТЧЕТА С ЦЕНИ, КОГАТО ЛИЛИЯ МЕ ПОБУТНА ДА ПОГЛЕДНА ПРЕЗ СТЬКЛЕНАТА ВИТРИНА.

ПРЕД МАГАЗИНА ОТ НИЩОТО ЗАПОЧНАХА ДА ИЗНИКВАТ СТОТИЦИ ДУШИ, ЗАПЪТИЛИ СЕ НАНЯКЪДЕ.

ПОЧЕТНО ОТЛИЧИЕ

ЙОРДАН ВРЪБЧЕВ – „ПЪРВАТА ИСКРА“

В ГЛАВАТА МИ ВЕДНАГА СЕ БЕ ПОЯВИЛ СПОМЕНЪТ ЗА НАСКОРО СГЛОБЯВАНАТА СЦЕНА НА ПЛОЩАДА НАБЛИЗО, ТАКА ЧЕ ПРЕДПОЛОЖИХ, ЧЕ ТАМ Е КРАЙНАТА ИМ ДЕСТИНАЦИЯ. ЛИДИЯ И АЗ НЕДОУМЯВАЩО ЗЯПАХМЕ ТЪЛПАТА НЯКОЛКО МИНУТИ, СЛЕД КОЕТО ТЯ МИ ПРЕДЛОЖИ ДА ОТИДЕМ ДА ПРОВЕРИМ КАКВО СЕ СЛУЧВА.

НА СЦЕНАТА СЕ БЯХА НАРЕДИЛИ ЕДИН ДО ДРУГ ДЕСЕТИМА ЧОВЕКА, КОИТО С УСМИВКА ГЛЕДАХА НАРАСТВАЩАТА ПУБЛИКА. НЕБЕТО БЕШЕ СЕ СМРАЧИЛО ОЩЕ ПОВЕЧЕ, ВСЕ ЕДНО ТЕ ПЪРВА ЩЕШЕ ДА ЗАВАЛИ. ПОПИТАХ ЕДНА ДАМА ДО СЕБЕ СИ ЗА КАКВО Е СЪБИТИЕТО И ТЯ МИ ОТГОВОРИ, ЧЕ ИМА НОВИ КАНДИДАТИ ЗА ПОЕМАНЕ НА ВЛАСТТА И ТОВА Е ТЯХНОТО ПЪРВО ПРЕДСТАВЯНЕ.

ЩОМ ТОЛКОВА МНОГО ХОРА СЕ БЯХА СТРУПАЛИ НАКОЛО, ТО БИ СЛЕДВАЛО ДЕСЕТИМАТА НА СЦЕНАТА ДА ПРЕДЛАГАТ НЕЩО РЕВОЛЮЦИОННО. ШУМЪТ ОТ ТЪЛПАТА ИЗВЕДЪНЪЖ СПРЯ И ПО ТОВА РАЗБРАХ, ЧЕ ВСИЧКО Е ЗАПОЧНАЛО. ПОЗДРАВИХА УЧТИВО И БЯХА ПОСРЕЩНАТИ С АПЛОДИСМЕНТИ. ГОВОРИХА ПО ТИПИЧНИТЕ ТЕМИ – НЕИЗПЪЛНЕНИТЕ ОБЕЩАНИЯ ОТ ПРЕДИШНИТЕ УПРАВЛЯВАЩИ, УПАДЪКЪТ НА ОБЩЕСТВОТО, НЕЧИСТОТИИТЕ ВЪВ ВЛАСТТА И Т. Н. СЛЕД ТОВА ПРЕДЛОЖИХА СВОИТЕ ВЪЗГЛЕДИ ЗА ЦЯЛОСТНОТО УСТРОЙСТВА НА ДЪРЖАВАТА. АКЦЕНТИРАХА ВЪРХУ ТОВА, ЧЕ ТЕХНИТЕ ОСНОВНИ ЦЕЛИ СА ПО-ВИСОКИТЕ ДОХОДИ И ИКОНОМИЧЕСКОТО РАЗВИТИЕ. ДАДОХА С ПЪЛНА САМОУВЕРЕНОСТ ОБЕЩАНИЕ, ЧЕ ДЪРЖАВАТА НИ ЩЕ СЕ ПРЕВЪРНЕ В ГРАМАДНА ИКОНОМИЧЕСКА СИЛА, КОЯТО ДА БЪДЕ НАД ВСИЧКИ ОСТАНАЛИ. СТРУВАШЕ МИ СЕ ТВЪРДЕ НЕРЕАЛИСТИЧНА ТАЗИ ПРЕДСТАВА, НО ПЪК ТЪЛПАТА ВЪЗПРИЕ ВСИЧКО КАЗАНО С УТВЪРЖДЕНИЕ И ОТНОВО РЪКОПЛЯСКАНИЯ. ГОВОРИХА ЗА ПОСТРОЯВАНЕТО НА МНОЖЕСТВО ФАБРИКИ, НОВИ РАБОТНИ МЕСТА, УВЕЛИЧАВАНЕ НА ИЗНОСА (И СЪОТВЕТНО НА ПЕЧАЛБАТА), КОЕТО СЪЩО СЕ ПОСРЕЩНА С АПЛОДИСМЕНТИ.

СЛЕД КАТО ВСИЧКО ПРИКЛЮЧИ, НАПУСНАХМЕ ПЛОЩАДА И СЕ ВЪРНАХМЕ В КНИЖАРНИЧКАТА. БЯХ ИЗНЕЩАДАН КОЛКО ОМАГЪОСАНИ ИЗГЛЕЖДАХА ВСИЧКИ ОТ РЕЧТА, СЯКАШ БЯХА ХИПНОТИЗИРАНИ ОТ ИДЕЯТА ЗА ОНЗИ УТОПИЧЕН СВЯТ, КОЙТО ДЕСЕТИМАТА НИ ОБЕЩАВАХА.

ПОЧЕТНО ОТЛИЧИЕ

ЙОРДАН ВРЪБЧЕВ – „ПЪРВАТА ИСКРА“

В СЛЕДВАЩИТЕ СЕДМИЦИ ТЕЗИ НОВИ КАНДИДАТ-УПРАВЛЯВАЩИ ДОБИВАХА ВСЕ ПОВЕЧЕ ПОПУЛЯРНОСТ И ПОДКРЕПА. ПОЕТАПНО РАЗКРИВАХА ДЕТАЙЛИ ОТ СВОЯ ГРАНДИОЗЕН ПЛАН, ОБЕЩАВАХА ПЪЛНА ОСИГУРЕНОСТ НА ГРАЖДАНИТЕ, ГРИЖА ЗА ДЕЦАТА, КАЧЕСТВЕНО ОБРАЗОВАНИЕ В РАЗРЕЗ С ЦЕЛИТЕ, КОИТО СИ БЯХА ПОСТАВИЛИ. ГОВОРЕХА ИЗКЛЮЧИТЕЛНО УМЕЛО ЗА НЕЩО, КОЕТО НИ СЕ СТРУВАШЕ НЕВЪЗМОЖНО. И ПО ТОЗИ НАЧИН УСПЯХА ДА СПЕЧЕЛЯТ ВСИЧКИ.

В ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА ДНИ ПРЕСАТА АКЦЕНТИРАШЕ ВЪРХУ ПОБЕДАТА – ТЯ СЕ БЕШЕ ПРЕВЪРНАЛА В СЪБИТИЕТО НА ГОДИНАТА. МНОГО ВИДНИ ЛИЧНОСТИ ИЗРАЗИХА ПУБЛИЧНО СВОЯТА ПОДКРЕПА КЪМ НОВИТЕ УПРАВНИЦИ, КАКТО И ИЗНЕСОХА РЕЧИ ЗА НАДЕЖДАТА ЗА ПО-ДОБРО, С КОЯТО ТЕ СА ГИ ИЗПЪЛНИЛИ. ЕДВА ЛИ ТОГАВА ОСЪЗНАВАХА, ЧЕ ПОДКРЕПЯТ ВРАГА.

ВЕДНАГА ЩОМ БЕШЕ ПОЛУЧЕНА ВЛАСТТА, НАСТЪПИ ВРЕМЕ НА ПРОМЕНИ. ВСИЧКО ЗАПОЧНА СЪС ЗАСИЛЕНО ПРЕВЪРЩАНЕ НА ОПРЕДЕЛЕНИ СГРАДИ В ИНДУСТРИАЛНИ ПРЕДПРИЯТИЯ И ОБЩЕЖИТИЯ, КОИТО ТОГАВА МИСЛИХМЕ ЗА ИЗРАЗ НА ДОБРО ОТНОШЕНИЕ КЪМ ВСИЧКИ, КОИТО НЕ СА УСПЕЛИ ДА СИ ОСИГУРЯТ ПОКРИВ НАД ГЛАВИТЕ СИ И РАБОТА, КОЯТО ДА ГИ ДАРИ СЪС СПОКОЙНО СЪЩЕСТВУВАНЕ.

НАРОДЪТ РАДОСТНО ЛИКУВАШЕ ПРИ ВСЯКО ПОСЕЩЕНИЕ НА ВЛАСТВАЩИТЕ В РАЗЛИЧНИТЕ КРАЙЩА НА ДЪРЖАВАТА И ЖАДНО ПРИЕМАШЕ ВСЯКА ТЯХНА ДУМА; ВЪЗВЕЛИЧАВАШЕ ГИ КАТО БОГОВЕ, СЛЕЗЛИ ОТ НЕБЕСАТА.

ПО НЯКОЕ ВРЕМЕ ПО ВЕСТНИЦИТЕ И САЙТОВЕТЕ ЗАПОЧНАХА ДА ИЗЛИЗАТ СТАТИИ, ГОВОРЕЩИ ПРОТИВ УПРАВЛЕНИЕТО. АКЦЕНТИРАШЕ СЕ ВЪРХУ НЕЯСНИЯ ИЗТОЧНИК НА СРЕДСТВА ЗА НОВИТЕ ПОСТРОЙКИ, КАКТО И ВЪРХУ КОНСПИРАЦИИ ЗА СПОНСОРИРАНЕ И АНОНИМНА ПОДКРЕПА НА ДАДЕНИ БИЗНЕСИ ЗА СМЕТКА НА ДРУГИ. ВЪПРЕКИ ЧЕ НАРОДЪТ НЕ ВЯРВАШЕ, ОТ СЪЩИТЕ ИЗТОЧНИЦИ РАЗБРАХМЕ И ЗА ТАЙНО ВЪВЕДЕН ЗАКОН ЗА НАКАЗАНИЯ СРЕЩУ ВСИЧКИ „НЕЗАЩИТАВАЩИ ДЪРЖАВНИТЕ ЦЕЛИ И ВЪЗГЛЕДИ“, С КОЙТО ДА СЕ ПРЕДОТВРАТЯТ КАКВИТО И ДА Е БИЛО НАДИГАНИЯ И БУНТОВЕ. С ТОВА ЗАПОЧНА КРАЯТ НА СВОБОДАТА.

ПОЧЕТНО ОТЛИЧИЕ

ЙОРДАН ВРЪБЧЕВ – „ПЪРВАТА ИСКРА“

ЧУВАХА СЕ СЛУХОВЕ, ЧЕ ВЛАСТТА БИЛА ИЗПОЛЗВАЛА ПАРИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА РАЗВИТИЕ НА КУЛТУРАТА, ЗА ДА ОСЪЩЕСТВЯВА СВОИТЕ „ДЪРЖАВНИ ЦЕЛИ И ВЪЗГЛЕДИ“. БЕШЕ ВЪВЕДЕНО ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ОБУЧЕНИЕ В СФЕРИТЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО, КАКТО И ЛЮБОВ И УВАЖЕНИЕ КЪМ ПАРТИЯТА. НОВИНАРСКИТЕ МЕДИИ ГОВОРЕХА И ЗА ЗАКУПУВАНЕТО НА ВОЕННА СИЛА, КОЯТО ДА ДЪРЖИ ХОРАТА „ДОБРИ И ПИТОМНИ“. БИВАХА ВЪВЕЖДАНИ И НОВИ ПРАВИЛА, ПРИДРУЖЕНИ СЪС СУРОВИ НАКАЗАНИЯ, КОИТО ДА ОСИГУРЯВАТ СПАЗВАНЕТО ИМ.

СПОМНЯМ СИ ЯСНО ЕДНО ОТ НАЙ-ГОЛЕМИТЕ ЗВЕРСТВА НА НОВОТО УПРАВЛЕНИЕ – ТОГАВА НАЛАГАНО НИ КАТО „ПРИМЕРА, КОЙТО ТРЯБВАШЕ ДА БЪДЕ ДАДЕН“. ЖЕНА БЕШЕ НАПАДНАЛА ПО НЕЗНАЙНИ ПРИЧИНИ ЕДИН ОТ ПАЗАЧИТЕ, ПАТРУЛИРАЩИ УЛИЦИТЕ, ЗА КОЕТО СИ ДЕЯНИЕ БЕШЕ ПУБЛИЧНО РАЗСТРЕЛЯНА. НИКОЙ НЕ СМЕЕШЕ ДА СЕ ОПЪЛЧИ, ПОНЕЖЕ ВИЖДАШЕ, ЧЕ ЩЕШЕ ДА СВЪРШИ ПО ПОДОБЕН НАЧИН.

ДЪРЖАВАТА СКОРО ЗАБРАНИ ВСЯКАКВИ СОЦИАЛНИ МЕДИИ, ВЕСТНИЦИ, СПИСАНИЯ, ИНТЕРНЕТ. ПОЗВОЛЕНО БЕШЕ ЕДИНСТВЕНО ГЛЕДАНЕТО НА ТЕЛЕВИЗИЯ, КАТО БЕШЕ НАЛОЖЕНА САМО ЕДНА ПРОГРАМА (НА ПАРТИЯТА), КОЯТО ДА ИЗЛЪЧВА „СОЦИАЛНО ЗНАЧИМИ“ И „ПОЛОЖИТЕЛНО ВЛИЯЕЩИ“ ФИЛМИ И ПРЕДАВАНИЯ. НОВИНИТЕ СЕ ПОДБИРАХА ОТ УПРАВЛЯВАЩИТЕ, ТАКА ЧЕ НАРОДЪТ, НЕИНФОРМИРАН, ДОМИНИРАН, И СЛЕДОВАТЕЛНО МАНИПУЛИРАН БЕШЕ В ИДЕАЛНО СЪСТОЯНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЯВАНЕТО НА „ДЪРЖАВНИТЕ ЦЕЛИ И ВЪЗГЛЕДИ“.

ПОСТЕПЕНО ЗАПОЧНАХМЕ ДА СЕ НАСОЧВАМЕ КЪМ НОВИТЕ ФАБРИКИ, ПОНЕЖЕ БИВАХА ЗАТВАРЯНИ МЕСТАТА, В КОИТО РАБОТИХМЕ. ЕДВА ЛИ НИКОЙ ОТ НАС СМЯТАШЕ ЗА ЧАК ТОЛКОВА ЛОША ПРОМЯНАТА, ПОНЕЖЕ НИ ПРЕДЛАГАХА СИГУРНОСТ, ЖИЛИЩЕ, ХРАНА И ВОДА.

НОВ ЗАКОН ЗАДЪЛЖАВАШЕ ВСИЧКИ ДА СЕ НАСОЧАТ ПРОФЕСИОНАЛНО КЪМ ДЪРЖАВНИТЕ УЧРЕЖДЕНИЯ, ТАКА ЧЕ СЛЕД ВРЕМЕ ПОЧТИ ЦЯЛОТО НАСЕЛЕНИЕ РАБОТЕХМЕ ТАМ. ОЩЕ ПОВЕЧЕ НОВИ ПРАВИЛА БИВАХА НАЛАГАНИ, ЗА ДА СЕ МАКСИМИЗИРА ПРОИЗВОДСТВОТО. И ТАКА НИЕ СЕ ПРЕВЪРНАХМЕ В РОБИ, БЕЗ ПРАВО НА ПОЧИВКА И ЗАБАВЛЕНИЕ, ЗАВИСИМИ ИЗЦЯЛО ОТ ДЪРЖАВАТА, „ОСЪДЕНИ“ НА ПОСТОЯЩЕН ТРУД.

ПОЧЕТНО ОТЛИЧИЕ

ЙОРДАН ВРЪБЧЕВ – „ПЪРВАТА ИСКРА“

ОТ МИСЛИТЕ МИ МЕ ОСВОБОДИ ЕДИН ОТ ПАЗАЧИТЕ, КОЙТО МЕ ПОБУТНА С ДУЛОТО НА СВОЯ АВТОМАТ, ЗА ДА МИ ДАДЕ ОБЯДА. БЕШЕ МИ НАПОМНЕНО ЗА ДЕСЕТТЕ МИНУТИ, С КОИТО РАЗПОЛАГАХ. ЗА СЕДЕМ БЯХ ПРИКЛЮЧИЛ И СЕ ВЪРНАХ КЪМ РАБОТАТА СИ. ОСТАТЪКЪТ ОТ ДЕНЯ МИНА КАКТО ОБИКНОВЕНО. СЪОБЩИХА НИ, ЧЕ СМЕ ПРИКЛЮЧИЛИ ЗА ДНЕС И НИ ПОДТИКНАХА ДА СЕ СЪБЕРЕМ В ПОЗНАТИТЕ ГРУПИ И ДА СЕ ВРЪЩАМЕ В ОБЩЕЖИТИЯТА.

НАВЪН БЕШЕ СТАНАЛО ТЪМНО. ЛУНАТА ОГРЯВАШЕ ЦЕЛИЯ ГРАД СЪС СВОЯТА СИЧКАВА СВЕТЛИНА, А ВЯТЪРЪТ ПОДУХВАШЕ, КАРАЙКИ КОСЪМЧЕТАТА НА ВРАТА МИ ДА НАСТРЪХНАТ. УЛИЧНО ОСВЕТЛЕНИЕ БЕШЕ ВКЛЮЧЕНО НА РАВНИ РАЗСТОЯНИЯ И ПОМАГАШЕ НА ПАЗАЧИТЕ ДА НИ ЗАВЕДАТ ДО ОБЩЕЖИТИЯТА. ВСИЧКИ УМОРЕНИ ПРИСТЪПВАХМЕ ПО СИВИЯ ТРОТОАР.

ЗАД СЕБЕ СИ ЧУХ ВИК. ОПИТАХ СЕ ДА ГО ИГНОРИРАМ И ДА ПРОДЪЛЖА, ЗАЕДНО С ВСИЧКИ ОСТАНАЛИ. СТАНА МИ ЖАЛНО ЗА ГЛУПАКА, КОЙТО СЕ ОПЪЛЧВАШЕ НА ЗАКОНА – НЕГОВАТА СЪДБА БЕШЕ ВЕЧЕ ПРЕДНАЧЕРТНА. НО ПОСЛЕДВАЛИЯТ ШУМ НА ОЩЕ ЕДИН ВИК, А НАЙ-НАКРАЯ И НА ИЗСТРЕЛ, МЕ НАКАРАХА ДА ВДИГА ГЛАВА И ДА ПОГЛЕДНА.

ЕДИН ОТ ПОСЛЕДНИТЕ В НАШАТА ГРУПА БЕШЕ ВЗЕЛ АВТОМАТА НА ЕДИН ОТ ПАЗАЧИТЕ И БЕШЕ ГО ПРОСТРЕЛЯЛ. СЛЕД ТОВА ПОБЯГНА, ПРЕДИЗВИКВАЙКИ ГЛЪЧКА В ИНАЧЕ ТИХИТЕ ВЕЧЕРНИ УЛИЦИ. ПАЗАЧИТЕ БЪРЗО НАСОЧИХА ОРЪЖИЯ СРЕЩУ ТОЗИ БУНТОВНИК.

ЕДВА ЛИ ОЧАКВАХА ТОВА ДА СЕ СЛУЧИ, А КАКВО ОСТАВА ЗА ТОВА, КОЕТО ПОСЛЕДВА. ТЪКМО ПРЕДИ ПЪРВИЯТ БУНТОВНИК ДА БЪДЕ ЗАСТРЕЛЯН, ОТ СЪСЕДНА ГРУПА ДВАМА ДУШИ СЕ ХВЪРЛИХА ВЪРХУ СВОИТЕ ПАЗАЧИ И ГИ СЪБОРИХА. ХВАНАХА ГЛАВИТЕ ИМ И ГИ БЛЪСНАХА СВИРЕПО, СЪС СИЛА НА НЕЧОВЕЦИ, В ТРОТОАРА. ЧУ СЕ УЖАСЯВАЩО СЧУПВАНЕ НА ЧЕРЕП, А КРЪВ ПОТЕЧЕ НАДОЛУ ПО УЛИЦАТА. ОЩЕ ДВАМА БУНТОВНИЦИ С АВТОМАТИ.

ПОСЛЕДВА ОЩЕ ПО-ЗАСИЛЕНА МОБИЛИЗАЦИЯ. ВСЕ ПОВЕЧЕ ХОРА СЕ ОТЦЕПВАХА ОТ СВОИТЕ ГРУПИ, НАПАДАХА ЗАЕДНО ПАЗАЧИТЕ И ПОСЛЕ С НОВИТЕ ОРЪЖИЯ, КОИТО БЯХА ПРИДОБИЛИ, ТРЪГВАХА ДА УБИВАТ И ДРУГИ. НЯКОИ ОТ НАС СТОЯХМЕ НА ЕДНО МЯСТО И СМИРЕНО НАБЛЮДАВАХМЕ, НО САМОТО ВДИГАНЕ НА ГЛАВИТЕ НИ СИ БЕШЕ СВОЕОБРАЗЕН УСПЕХ. ПЛАХ ИНТЕРЕС СЕ БЕШЕ ПОЯВИЛ ПО ЛИЦАТА НА ГЛЕДАЩИТЕ.

ПОЧЕТНО ОТЛИЧИЕ

ЙОРДАН ВРЪБЧЕВ – „ПЪРВАТА ИСКРА“

С ШИРОКИ ТРЕПЕРЕЩИ УСМИВКИ, В КОИТО СЕ СЪЧЕТАВАШЕ ЦЯЛАТА НАСЪБРАЛА СЕ БОЛКА, КАКТО И ЩАСТИЕТО, ВЪЗНИКНАЛО ОТ ДОКОСВАНЕТО ДО СВОБОДАТА, БУНТУВАЩИТЕ СЕ УБИВАХА ПАЗАЧИ И ВЗИМАХА ОРЪЖИЯТА ИМ. СЪБИРАХА СЕ В СРЕДАТА НА ПЪТЯ ЕДИН ЗАД ДРУГ И ПРЕДИ ДА СЕ УСЕТИМ БЕШЕ СЕ ПОЛУЧИЛА ОТМЪСТИТЕЛНА ОРДА, СЕЕЩА СМЪРТ НА „ВИНОВНИЦИТЕ“. ДАД ВИНОВНИЦИ ЛИ БЯХА ОНЕСИ, ЗАДЪЛЖЕНИ ДА УБИВАТ ОТ СЪЩИТЕ, ЗАДЪЛЖАВАЩИ НАС ДА РАБОТИМ?

ВЕСЕЛО ЛИКУВАНЕ, СЪЩОТО КАТО ОТ ИЗКАЗВАНИЯТА НА КАНДИДАТ-УПРАВЛЯВАЩИТЕ ПРЕДИ ВРЕМЕ, ПОСРЕЩНА БУНТА. ОКАЗА СЕ, ЧЕ НАДМОЩИЕТО, КОЕТО ПРИТЕЖАВАХА ПАЗАЧИТЕ – ОРЪЖИЕ, БЕШЕ НЕЗНАЧИТЕЛНО СРЕЩУ В ПЪТИ ПОВЕЧЕТО ГНЕВНИ ХОРА. ОРДАТА ПРОДЪЛЖАВАШЕ НАДОЛУ, УБИВАШЕ НЕКОНТРОЛИРУЕМО И РАЗДАВАШЕ ОРЪЖИЯ НА ДОБРОВОЛЦИ. ЕДВА ЛИ ИМАХА ЯСНА ПРЕДСТАВА НАКЪДЕ СЕ БЯХА ЗАПЪТИЛИ, НО ВИДИМО ПОЛУЧАВАХА ПОДКРЕПА ОТ МНОГО ОТ НАС.

ОТ ЖИЛИЩАТА ЗАИЗЛИЗАХА ПАЗАЧИ, КОИТО ЗАТВОРИХА ПЪТЯ ПРЕД ОРДАТА, И С БЕЗИЗРАЗНИ ОЧИ И СПОКОЙНИ РЪЦЕ НАСОЧИХА АВТОМАТИ И ЗАПОЧНАХА ДА СТРЕЛЯТ. ИЗНИКВАХА И ДЖИПОВЕ С ОЩЕ ПОВЕЧЕ ПАЗАЧИ, КОИТО, СЛЕД КАТО СЛИЗАХА, ПОСТЕПЕНО ЗАТВАРЯХА И ПЪТЯ ЗАД БУНТУВАЩИТЕ СЕ. ОРДАТА БЕШЕ ОБГРАДЕНА.

БУНТУВАЩИТЕ СЕ ПОБЯГНАХА КЪМ УВЕЛИЧАВАЩАТА СЕ ГРУПА ОТ ПАЗАЧИ ПРЕД ТЯХ И СТРЕЛЯХА С ЖЕСТОКИ ВИКОВЕ. ТЕЛА СЕ СВЛИЧАХА НА ЗЕМЯТА И Я ОЦВЕЛЯВАХА В ЧЕРВЕНО. ПАДАЩИТЕ ОРЪЖИЯ БИВАХА ПОЕМИ ОТ ДРУГИ, КОИТО СЕ БЯХА ВКЛЮЧИЛИ В ИМЕТО НА ОБЩАТА ЦЕЛ. МАСОВО УБИЙСТВО СЕ ОСЪЩЕСТВЯВАШЕ ПРЕД ОЧИТЕ НА „ПИТОМНИТЕ“ ГРАЖДАНИ, КОИТО ВЕЧЕ ИЗПИТВАХА ПЛАХО ЩАСТИЕ. ОЧИТЕ НА МНОГО ОТ ТЯХ ПОСТЕПЕНО СЕ ИЗПЪЛВАХА С БУЙНИТЕ ОГЪНОВЕ НА ЖАЖДАТА ЗА МЪСТ И ДОРИ И БЕЗ ОРЪЖИЯ СЕ СЪБИРАХА В ГРУПАТА НА ОРДАТА И ЗАЕДНО С ТЯХ ПОБЯГВАХА КЪМ СТРЕЛЯЩИТЕ ПАЗАЧИ. БОГЪТ НА СМЪРТТА БЕШЕ РЕШИЛ ДА СИ НАПРАВИ ШОУ.

НАДМОЩИЕТО НА ОРДАТА НАМАЛЯШЕ. ЗАТОВА БУНТУВАЩИТЕ СЕ РЕШИХА ДА НАПРАВЯТ ТАКА, ЧЕ ДА ОСТАВЯТ ВЪЗМОЖНО НАЙ-ГОЛЯМО ВЪЗДЕЙСТВИЕ. ВИКИНГСКИЯТ РЕВ НА БЕЗКРАЙНА БОЛКА И УДОВОЛСТВИЕ БЕШЕ УЖАСЯВАЩ. ГЛЕДКАТА НЕСЪМНЕНО ЩЕШЕ ДА БЕЛЕЖИ СЪЗНАНИЯТА НА ОЦЕЛЕЛИТЕ. ИНАЧЕ МИРНИТЕ ТРОТОАРИ ВЕЧЕ НЕ ЛИЧАХА ПОД ТРУПОВЕТЕ.

ПОЧЕТНО ОТЛИЧИЕ

ЙОРДАН ВРЪБЧЕВ – „ПЪРВАТА ИСКРА“

ОРДАТА СЕ СЪБРА ОТНОВО В КРЪГ И В МОМЕНТ НА НЕДОУМЕНИЕ ПАЗАЧИТЕ СПРЯХА. „БРАТЯ, ЗАПОМНЕТЕ – НИЕ ВИ ОСВОБОДИХМЕ“ ИЗВИКА ЕДИН ОТ БУНТУВАЩИТЕ СЕ И ДУМИТЕ МУ КАТО ЕХО ПРОГЛУШАХА В ГРАДА. АВТОМАТИТЕ СЕ НАСОЧИХА КЪМ ГЛЕДАЩИТЕ МИРНО РАБОТНИЦИ. ВСИЧКИ СЕ СТЬПИСАХМЕ.

МАСОВИЯТ РАЗСТРЕЛ ПРОДЪЛЖИ. ОРДАТА СВАЛИ ДЕСЕТИНА ОТ НАС ЗА СЕКУНДИ, КАТО ЕДНОВРЕМЕНО БЕШЕ СТРЕЛЯНА ОТ ПАЗАЧИТЕ. ОТЧАЯНИ ВИКОВЕ СТАНАХА ЧАСТ ОТ ЦЯЛОСТНИЯ ХАОС. НЯКОИ ПАДНАХМЕ СЪЗНАТЕЛНО, ВСЕ ЕДНО БЯХМЕ УБИТИ. ОПИТВАХ СЕ ДА ЗАДЪРЖА ДЪХА СИ, ЗА ДА НЕ СЕ ПРЕВЪРНА ВЪВ ФОКУС. БОРЕХ СЕ СРЕЩУ ТЯЛОТО МИ, КОЕТО НЕ СПИРАШЕ ДА ТРЕПЕРИ ОТ НАПРЕЖЕНИЕТО. УСЕЩАХ КАК СЪЛЗИ БЯХА ЗАПОЧНАЛИ ДА СЕ СТИЧАТ ПО БУЗИТЕ МИ, А СЪРЦЕТО МИ БЕШЕ НА ПЪТ ДА ИЗСКОЧИ ОТ ГЪРДИТЕ. СТУД БЕШЕ ОБЗЕЛ ТЯЛОТО МИ И УСЕЩАХ С УЖАСЕНИЕ МЕТАЛИЧЕСКАТА МИРИЗМА НА КРЪВ. ЗАГУБИХ СЪЗНАНИЕ.

ПОСЛЕДНОТО, КОЕТО СИ СПОМНЯМ, Е ДЕЛОТО МИ. БЯХ ОБЯВЕН ЗА СЕКУНДИ ЗА ПРИВЪРЖЕНИК НА БУНТА И БЯХ ОСЪДЕН НА ПУБЛИЧЕН РАЗСТРЕЛ. РАБОТАТА ВЪВ ФАБРИКИТЕ БЕШЕ ПРЕКЪСНАТА И СЕ БЯХА НАСЪБРАЛИ ХИЛЯДИ РАБОТНИЦИ НА ПЛОЩАДА, КЪДЕТО СЕ БЕШЕ ПРОВЕЛА ПЪРВАТА СРЕЩА С ТОГАВАШНИТЕ КАНДИДАТ -УПРАВЛЯВАЩИ. ДАЛИ РОДИТЕЛИТЕ МИ ЩЯХА ДА ВИДЯТ СМЪРТТА НА ДЕТЕТО СИ, ИЛИ ПЪК ЛИДИЯ – СМЪРТТА НА СВОЯ КОЛЕГАР С ТЪГА ОСЪЗНАВАХ, ЧЕ ЩЯХ ДА ПРИЧИНЯ НЕМИНУЕМА БОЛКА НА БЛИЗКИТЕ СИ. НО СЕ ЧУДЕХ КАКВО ЛИ ВЪЗДЕЙСТВИЕ ЩЕШЕ ДА ИМА РАЗСТРЕЛЪТ МИ ВЪРХУ ОСТАНАЛИТЕ. ПО ПРАВИЛО НЕ ТРЯБВАШЕ ДА ПОКАЗВАТ ЕМОЦИИ, ТАКА ЧЕ ЕДВА ЛИ ЩЯХ ДА ПОЛУЧА ОТГОВОР.

ПРЕДИ ДА ОСЪЗНАЯ, ЕДИН ОТ ПАЗАЧИТЕ БЕШЕ ЗАВЪРЗАЛ УСТАТА МИ. СЛЕД МОМЕНТИ ВЕЧЕ МЕ ПОБУТВАХА ПО СЦЕНАТА. СТРАХ МЕ ОБЗЕ, ЗАПОЧНАХ ДА ТРЕПЕРЯ И ДА СЕ БОРЯ В ОПИТ ДА СЕ ИЗМЪКНА ОТ СИЛНАТА ХВАТКА, АЛА БЕЗУСПЕШНО. ДАДОХА МИ МОМЕНТ ДА ПОГЛЕДАМ ТЪЛПАТА, ПРЕДИ ДА БЪДА ЗАСТРЕЛЯН. С ДУМИТЕ НА ЕДИН ОТ УПРАВЛЯВАЩИТЕ: „ВИЖТЕ КАКВО СИ ПРИЧИНИХТЕ!“, БЕШЕ НАРЕДЕНО НА ПАЗАЧИТЕ ДА ОПРАТ ДУЛАТА НА АВТОМАТИТЕ В ГЛАВАТА МИ. БЕЗ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ, УСЕТИХ СИЛНА БОЛКА, ТЯЛОТО МИ СЕ ПАРАЛИЗИРА И ИЗПАДНАХ В НИЩОТО. ДА МОЖЕШЕ РАЗКАЗВАЧЪТ НА ТАЗИ ИСТОРИЯ ДА ВИДИ, ЧЕ ОНАЗИ КАСАПНИЦА БЕ ИСКРАТА, НУЖНА, ЗА ДА ЗАПОЧНЕ ПОЖАР.